

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Tdo/26/2018
Identifikačné číslo spisu: 2116010721
Dátum vydania rozhodnutia: 11.06.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Pavol Farkaš
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:2116010721.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Farkaša a sudcov JUDr. Patrika Príbelského PhD. a JUDr. Dany Wänkeovej, v trestnej veci proti obvinenému Z. O. pre zločin krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., na neverejnom zasadnutí 11. júna 2018 v Bratislave, o dovolaní obvineného Z. O. proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 25. apríla 2017, sp. zn. 3To/18/2017, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného Z. O. s a odmieta.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) z 9. februára 2017, sp. zn. 1T/24/2016, bol obvinený Z. O. uznaný za vinného zo zločinu krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., s použitím § 140 písm. c/ Tr. zák., ktorého sa dopustil na skutkovom základe, že

dňa 07.04.2015 podal trestné oznámenie na Obvodnom oddelení PZ v Hlohovci na M. F., kde po náležitom poučení, okrem iného o zodpovednosti za vedomé nepravdivé údaje, najmä o zodpovednosti za trestný čin krivého obvinenia podľa § 345 Trestného zákona, úmyselne uviedol nepravdy, že sa M. F. voči nemu dopustila podvodu tým, že si dňa 28.03.2015 od neho požičala v R. na Q. ulici XX, pred nočným klubom Q., sumu vo výške 3.500,-Eur, ktorú mu mala do 31.03.2015 vrátiť, ale podľa neho ho podvodne chcela oklamať a peniaze mu nevrátila, pričom predmetné trestné oznámenie podal s úmyslom vyvinúť tlak na M. F., aby mu vyplatila ním požadovanú sumu a zároveň zápisnicu z uvedeného trestného oznámenia použil ako dôkaz vo svoj prospech v konaní vedenom na expozitúre Západ Národnej protizločineckej jednotky Národnej kriminálnej agentúry Prezídia Policajného zboru pod ČVS: PPZ-276/NKA-PZ-ZA-2015, v ktorom je obvinený Z. O. stíhaný pre pokračujúci zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona.

Za to okresný súd uložil obvinenému Z. O. podľa § 189 ods. 2 Tr. zák., s prihliadnutím na § 37 písm. m/, § 38 ods. 4 a použitím § 41 ods. 2 a § 42 ods. 1 Tr. zák., súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov. Na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil okresný súd obvineného podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2

Tr. zák. okresný súd spolu s uložením súhrnného trestu zrušil: 1/ výrok o súhrnnom treste odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky a 3 (tri) mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia, uložený obvinenému právoplatným rozsudkom Okresného súdu Piešťany zo 7. novembra 2016, sp. zn. 16T/96/2016, za súčasného zrušenia výrokov o trestoch uložených obvinenému právoplatnými rozsudkami Okresného súdu Bratislava III z 20. novembra 2015, sp. zn. 3T/253/2015 a Okresného súdu Trnava z 31. októbra 2016, sp. zn. 7T/66/2016, ako aj všetkých ďalších rozhodnutí na tieto výroky obsahovo nadväzujúcich, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad, 2/ výrok o upustení od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zák. v právoplatnom rozsudku Okresného súdu Trnava z 31. októbra 2016, sp. zn. 7T/66/2016, s poukazom na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia, ktorý bol obvinenému uložený právoplatným rozsudkom Okresného súdu Bratislava III z 20. novembra 2015, sp. zn. 3T/253/2015, 3/ výrok o treste odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia, ktorý obvinenému uložený právoplatným rozsudkom Okresného súdu Bratislava III z 20. novembra 2015, sp. zn. 3T/253/2015, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Rozsudok okresného súdu napadol obvinený odvolaním, ktoré Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) uznesením z 25. apríla 2017, sp. zn. 3To/18/2017, podľa § 319 Tr. por. zamietol ako nedôvodné.

Proti rozsudku okresného súdu a uzneseniu krajského súdu podal obvinený dovolanie z dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

V dovolaní prostredníctvom uplatneného dovolacieho dôvodu (§ 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.) uviedol, že napadnuté rozhodnutia sú založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, pretože súdy nesprávne vyhodnotili dôkazy, keď obvinený v trestnom oznámení zo dňa 7. apríla 2015, síce klamlivo uviedol, že požičal poškodenej finančnú hotovosť 3.500,- Eur, ale neuviedol, že ho poškodená mala podviesť, teda neuviedol právnu kvalifikáciu ním oznámeného skutku a do obsahu zápisnice o trestnom oznámení ju dopísal príslušník PZ Bc. A. S.. V podanom trestnom oznámení obvinený mal podľa svojho názoru klamlivo popísať len „občianskoprávny vzťah“ pôžičky a ani neuviedol v akej skutočnosti mal byť poškodenou uvedený do omylu v zmysle § 220 Tr. zák. V dovolaní ďalej namietal, že súdy nesprávne právne posúdili zistený skutok, keď dospeli k záveru sa ho dopustil z osobitného motívu - v úmysle zakryť iný trestný čin podľa § 140 písm. c/ Tr. zák., pretože obvinený podal klamlivé trestné oznámenie na poškodenú v úmysle vyvinúť na poškodenú čo najväčší tlak tak, aby mu poslala ním neoprávnene požadovanú sumu 3.500,- Eur, pričom v čase podania trestného oznámenia obvineným, ani nemal vedomosť o tom, že poškodená na neho tiež podala trestné oznámenie. V súvislosti s právnym posúdením zisteného skutku ako spáchaného v úmysle zakryť iný trestný čin, obvinený taktiež namietal nedostatok odôvodnenia použitia ustanovenia § 140 písm. c/ Tr. zák. V závere svojho dovolania obvinený, vzhľadom na krátkosť porady senátu okresného súdu pred verejným vyhlásením rozsudku (5 minút a podľa obvineného 2 minúty) vyslovil domnienku, že k uznaniu jeho viny pred okresným súdom nedošlo na podklade vykonaného dokazovania, ale rozsudok musel byť pripravený ešte pred vykonaným dokazovaním. V podstate z uvedených dôvodov obvinený navrhol, aby dovolací súd zrušil uznesenie krajského súdu a rozsudok okresného súdu a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

K dovolaniu obvineného sa vyjadrila aj prokurátorka Okresnej prokuratúry Trnava, ktorá navrhla dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť. Vo svojom vyjadrení poukázala na mimoriadnu povahu dovolacieho konania, na viazanosť dovolacieho súdu skutkovými zisteniami a na zákonom obmedzenú možnosť preskúmavania rozhodnutí súdov nižších stupňov v dovolacom konaní. Rozhodnutia, tak okresného, ako aj krajského súdu, pokladá správne a zákonné, pričom s námietkami obvineného uvedenými v dovolaní sa už vysporiadal krajský súd, nakoľko totožné okolnosti uvádzal obvinený aj v odôvodnení svojho odvolania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) posúdil

vec najprv v zmysle § 382 Tr. por. a zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné [§ 368 ods. 2 písm. h/ Tr. por.], v zákonnej lehote uvedenej v § 370 ods. 1 Tr. por., potom ako dovolateľ využili svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok (odvolanie), o ktorom bolo rozhodnuté (§ 372 ods. 1 Tr. por.), s obsahovými náležitosťami podľa § 374 ods. 1 Tr. por. a s uvedením dôvodu dovolania podľa odseku 2 tohto ustanovenia.

Dovolací súd zároveň zistil, že obvineným uplatnený dôvod dovolania podľa § 371 ods.1 písm. i/ Tr. por., nie je v posudzovanej veci zjavne splnený.

Úvodom dovolací súd pripomína, že z konštrukcie a štruktúry jednotlivých dovolacích dôvodov uvedených v § 371 ods.1 písm. a/ až n/ vyplýva, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu je určené na nápravu výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných chýb. Dovolanie preto nie je prostriedkom určeným na revíziu skutkových zistení, ktoré urobili sudy prvého a druhého stupňa (primerane pozri aj R 57/2007 zverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky). Inak povedané, prostredníctvom dovolania nemožno sa domáhať preskúmania skutkových zistení (§ 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.), na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie alebo jemu predchádzajúce rozhodnutie, a ani iného hodnotenia vykonaného dokazovania. Pre vady vytýkané v dovolaní, prostredníctvom ktorých sa namieta existenciu určitého dovolacieho dôvodu, zároveň platí, že vytýkané vady musia skutočne vecne zodpovedať aj zákonnému vymedzeniu príslušného dovolacieho dôvodu. Nestačí, ak podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pokiaľ v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu (porovnaj napr. R 51/2014).

Pre časť námietok dovolateľa, ako sú uvedené v jeho dovolaní, (t. j. že sudy nesprávne vyhodnotili dôkazy, že neuviedol právnu kvalifikáciu skutku v jeho trestnom oznámení zo dňa 7. apríla 2015, že neuviedol v čom mal byť uvedený poškodenou do omylu a mal popísať v trestnom oznámení len „občianskoprávny vzťah“) platí, že ich prostredníctvom obvinený spochybňuje hodnotenie jednotlivých dôkazov a v nadväznosti na to aj skutkové zistenia súdov, pričom dovolaciemu súdu v súlade s jeho doterajšou obhajobou predkladá vlastnú verziu skutkového deja vychádzajúcu z odchýlného hodnotenia dôkazov. Nepochybne sa tak jedná o skutkové námietky, ktoré nezodpovedajú v dovolaní uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods.1 písm. i/ Tr. por., v rámci ktorého dovolací súd správnosť a úplnosť zisteného skutku nemôže skúmať a meniť. Námietky skutkovej povahy sú totiž uplatniteľné iba v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 3 Tr. por. a skutkové námietky je výlučne oprávnený uplatňovať iba minister spravodlivosti.

Nad rámec veci potom najvyšší súd poukazuje na skutočnosť, že v trestnom oznámení podanom dňa 07. apríla 2015 na Obvodnom oddelení Policajného zboru v Hlohovci obvinený uviedol, že sa domnieva, že sa M. F. voči nemu dopustila podvodu a to tým, že mu nevrátila finančnú čiastku vo výške 3 500,- €. Tiež uviedol, že sa domnieva, že M. F. ho chce podvodným spôsobom oklamať a pôžičku mu nevrátiť. Zápisnicu o trestnom oznámení podpísal a tým potvrdil, že údaje v nej sú správne, teda že jej obsah súhlasí s tým, čo uviedol. Zároveň je potrebné uviesť, že ak išiel na príslušný útvar polície a chcel podať trestné oznámenie, bolo jeho úmyslom oznámiť orgánom činným v trestnom konaní, že daniela F. spáchala trestný čin. Potom vyznieva absurdne jeho tvrdenie, že chcel „len oznámiť občianskoprávny vzťah a to, že mu M. F. nezdvíha telefón. Občan totiž podáva trestné oznámenie v prípade, ak chce oznámiť spáchanie trestného činu. Zo spisového materiálu tiež vyplýva, že už v čase podávania trestného oznámenia mal vedomosť, že orgány činné v trestnom konaní vykonávajú úkony vo veci podozrenia zo spáchania zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. d) vedenej na expozitúre Západ Národnej protizločineckej jednotky Národnej kriminálnej agentúry PPZ pod č. PPZ-276/NKA-PZ-ZA-2015, pretože minimálne dňa 01. apríla 2015 bola v danej veci vykonaná rekognícia v rámci ktorej poškodená M. F. opoznala Z. O., ako osobu, ktorá ju mala vydierať. Obvinený teda už najneskôr 01. apríla 2015 nadobudol reálne racionálny dojem, že mu v danej veci môže byť vznesené obvinenie pre trestný čin vydierania. Javí sa potom ako logické, že dňa 07. apríla 2015 podal na poškodenú trestné oznámenie, ktorého predmetom bolo krivé obvinenie zo spáchania trestného činu podvodu, aby čo

najviac zmiernil prípadný dopad trestnoprávnej zodpovednosti za trestný čin vydierania. Dostatočne tak manifestoval snahu zakryť podaním trestného oznámenia svoj pôvodný trestný čin. Obvinený sa tak úmyselne prostredníctvom krivého obvinenia poškodenej, voči orgánom činným v trestnom konaní, snažil podporiť resp. vytvoriť zdanie hodnovernosti svojej obhajoby v inej jeho trestnej veci (vydierania poškodenej) v ktorej sa obhajoval, že finančné čiastky mu vyplatené poškodenu alebo ním od poškodenej nezákonne vyžadované, mali byť vrátením pôžičky ním poskytnutej obvinenej. V neposlednom rade s ohľadom na argumentáciu obvineného dovolací súd dodáva, že krivé obvinenie prostredníctvom nepravdivého trestného oznámenia, použil obvinený s rôznym účelom resp. pohnútkou, voči poškodenej s pohnútkou zvýšenia tlaku na jej osobu a podvolenia sa jeho vôli a voči orgánom činným v trestnom konaní, z pohnútky podporenia svojej obhajoby a s úmyslom zakryť trestný čin vydierania poškodenej.

Pre ďalšiu časť námietok resp. vád vytýkaných dovolateľom (t. j. že súdy nedostatočne odôvodnili svoje rozhodnutie ohľadom aplikácie ustanovenia § 140 písm. c/ Tr. zák. ďalej, že odsudzujúci rozsudok (správne iba jeho výroková časť - pozn. dovolacieho súdu) mal byť vopred pripravený vzhľadom na krátkosť času porady senátu okresného súdu) platí, že vecne nezodpovedajú zákonnému vymedzeniu uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Dovolateľ ich prostredníctvom totiž napáda porušenie procesných ustanovení (nedostatok odôvodnenia) resp. nenapáda správnosť právneho posúdenia zisteného skutku alebo správnosť aplikácie iného hmotnoprávneho ustanovenia, na ktorom je napadnuté rozhodnutie založené (porovnaj R 51/2014). V tejto súvislosti je zároveň potrebné poukázať na § 371 ods. 7 Tr. por., v zmysle ktorého „dovolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné“. Nad rámec uvedeného je však potrebné podotknúť, že okresný ani krajský súd neodignoroval námietky obvineného, ako to obvinený v podanom dovolaní namieta, keď súdy oboch stupňov v potrebnom rozsahu vysvetlili v čom vidia naplnenie uvedenej právnej kvalifikácie. Zároveň odvolací súd vysvetlil obvinenému, že krátkosť porady senátu súdu prvého stupňa nemusí mať a ani nemala vplyv na kvalitu a správnosť rozhodnutia, pričom na túto argumentáciu najvyšší súd v plnom rozsahu odkazuje.

Vzhľadom na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že nie je daný dôvod dovolania predpokladaný ustanovením § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., a preto dovolanie obvineného Z. O. na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.